

Jézus Urunk tanítása

2024. augusztus 2.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik elfogadtátok hívásomat, és a hívásban engedelmeskedve elzarándokoltatok e helyre.

Köszöntöm mindazokat is, akik lélekben vannak jelen, hogy megpróbálnak veletek egyé válni a mai Golgotán és a szentmise áldozatában.

A mai tanítás felétek e hónap tanítása¹, amely arról szólt, hogy Én vagyok a Mennyből Alászállott Élő Kenyér. Aki ezt a Kenyeret eszi, az örök életet kap a világba és a világhoz. De a zsidók, akik jelen vannak e tanításon, zúgolódnak, és nem tudják elfogadni és megérteni. Hisz azt mondják:

– Hogyan tudja ez azt mondani, hogy „egyétek az Én Testemet, és igyátok az Én Véremet eledelül és italul”, mikor jelen van közöttünk, és látjuk Őt, halljuk, ahogy beszél?

De Én, Jézus Krisztus Uratok, ha csak a bevezető részét mondjuk ennek a tanításnak, akkor ez így szól felétek: Az Én Testem az Élő Kenyér, és az Én Vérem (...) Élő Vérem. Egyétek, és igyátok a Mennyből Alászállott Kenyeret. Mert aki ezt a Kenyeret kapja, és befogadja, örök életet kap. De aki nem akarja elfogadni, annak nincs szüksége az örök életre. Mert a Mennyből Alászállott Kenyér ezt tükrözi számotokra a felismerésben és az elfogadásban. Mert Én az Élő Kenyeret adom táplálékul nektek, hogy egyétek, és az Élő Vért, hogy igyátok, amely értetek adatott a megváltásban és a küzdelemben.

De sokan és sokan nem tudták megérteni, mert nem csak a zsidók zúgolódtak a nép sokasága között, voltak mások is, akik nem értették, hogy hogy lehet az Én Testem a Mennyből Alászállott Kenyér.

Én is az Élő Atya által vagyok, és az Atya Énbennem. És aki eszi az Élő Kenyeret, mert étel, s az Élő Bort, mert ital a Vérben, akkor az örök életet kap, és feltámasztom őt az utolsó napon, a feltámadáskor. És Én, amely Kenyeret adok, az örök életet ad számotokra, de amit atyáitok ettek, mégis meghaltak tőle, mert ez az Élő Kenyér a Test, az Élő Bor a Vér, amely életet ad a világba és a világhoz.

Ez a tanítás a kafarnaumi zsinagógában van jelen a tanítás részében. De mégis a nép sokaságában többen és többen nem tudják elfogadni, megérteni,

¹ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *Tanítás a mennyi kenyréről* (Jn 6,22–59).

hogy az Emberfia hogyan adhatja az Ő saját Testét eledelül és az Ő saját Véréit italul.

Hisz Én, Jézus Krisztus Uratok Önmagam adtam oda az életet, hisz az Atya felkészített rá, ezért jöttem a világba, mert nemcsak a Fényt, a békét és a szeretetet hoztam el nektek és felétek, hanem azért, hogy Magam mellé válasszam tanítványaimat, akiket tanítok, felkészítek, és mikor már felkészültek, útnak indíthassam őket.

De az Emberfia azért is jött, hogy Önmagát adja felebarátaiért és testvéreiért. Mert akik hisznek Benne, és követik Őt, megkapják azon kegyelmeket, amelyre szükségük van a mindennap-jelenlétükben. Hisz ma, ha figyeltétek, kiválasztott Mária testvért, aki felétek szólt, és jelen vannak azok, akik tanúi, hogy mit mondott?

– Uram, segíts, ki kell menni, de nem tudom, mit kell mondanom.

Ti mit mondtatok vele együtt?

– Majd az Úr segít neked.

És az Úr megadja azt, amire szükségetek van. És ott is arra készített felbenneteket, amit megadtam számotokra, hogy hinni és bízni kell a segítő kegyelemben. Hinni és bízni kell a jelenlétemben. Hinni és bízni kell, hogy elfogadtalak benneteket testvéreimnek. De hinni és bízni kell abban, hogy nektek is van saját keresztetek, amelyet fel kell venni, és hordozni. De ez a kereszt néha lehet nagyon nehéz, amikor úgy érzed, hogy már nem bírod a teher súlyát, még akkor sem kell elcsüggedni, szomorkodni, félelemben lenni, hanem bízni és reménykedni, hogy „Feléd és Hozzád fordulok, Uram, Jézusom, és Tőled várom a segítséget, mert Te meghallgatsz, és segíted megemelni keresztemet, hogy megerősödjek, és önmagamra ismerhessek, és ismét érezzem, mi az én saját küldetésem a követésemben és a kereszt-hordozásomban”.

De fontos, hogy érezd, hogy ha valóban testvérem vagy, akkor ez a mai tanítás ezt tükrözi számotokra, hogy Én vagyok a Mennyből Alászállott Kenyér, amelyet eledelül és italul kínálok nektek, de ezt nektek kell felismerni, nektek kell elfogadni és szívetekbe zárni, és megengedni, hogy működhessen rajtatok és bennetek. De amikor ez nincs jelen, és nem érzitek ennek a kegyelmét a jelenlétemben, akkor lehet, hogy elfogadod a Mennyből Alászállott Kenyeret, csak nem érzed a szeretet, kegyelem működését, ami Általa érkezik szívedhez, lelkedhez.

Fontos, hogy érezzétek, hogy a tanítás mit ad, és mit tükröz számotokra. Hisz tanítványaim is mit mondtak önmagukban?

– Jelen van, látjuk, halljuk, hogy beszél hozzánk, és azt mondotta, most még nem tudjuk, hogy miért adja számunkra, de nekünk adja elsőként az Ő Testét s az Ő Véréit, hogy ezt együk, és igyuk, az étel és ital, és általunk adja a világnak.

De amikor megtörténik a Kereszthalál, akkor már megértették, hogyan van jelen az Én Testem és az Én Vérem a világban, amelyet nektek adok a megerősítő kegyelemhez.

De amíg ez a kegyelem nem jön el felétek és hozzátok, nem érinti meg szíveteket, mert nem engeditek, hogy megérinthesse, akkor hogyan működjön bennetek?

Fontos, hogy felismerjétek a kegyelmi ajándékokat. Fontos, hogy befogadhassátok, szívetekbe zárjátok, és megengedjétek, hogy működjön rajtatok és bennetek, hogy vezessen a mindennapi életben ez az Élő Kenyér s az Élő Bor, amely Test és Vér, étel és ital, amely erőt ad a kegyelemben és a szeretetben, a nehézségeitekben. Mert a testvéri, felebaráti szeretetben így tudok eggyé válni a testvérekkel, így tudjátok érezni, hogy fontosak vagytok egymásnak, és számíthatok egymásra, különösképpen akkor, amikor valamiért úgy érzitek, hogy nehéz a jelenlétetek az életben. S akkor tudod, hogy vannak testvéreid, akikhez fordulhatsz, kérheted, hogy segítsen imádkozni a felajánlásban, hogy érezd, hogy nem vagy egyedül, valaki, ha távolabb is van tőled, de reád tud gondolni, lélekben eggyé tud válni veled, és tud veled együtt – imádkozni, kérni, felajánlani, szeretet árasztani? Mert így vagytok igazi testvérek a tanítás révén, amikor már egész addig el tudtok jutni, hogy tudtok, kire számítani, kitől kapni segítséget és kegyelmet, kivel tudtok együttműködni a mindennapokban. És akkor azt mondani, hogy: „Igen, étel és ital, amelyet megkaphatok a Mennyből Alászállott Kenyérrel, s ez által tudom, hogy én az vagyok, aki majd a feltámadáskor megkaphassa a feltámadás-örök életet, mert befogadhattam a kegyelmet a szeretet által.”

Mert mindig a szeretetet próbálom felétek árasztani a befogadáshoz és a működéshez, hogy könnyebb legyen egy picivel a mindennapi életetek. Hisz, ahogy mondtam már, fájdalom, bánat, szomorúság, nehézség, megaláztatás, gyűlölet, az nagyon-nagyon jelen van a földi életben. A szeretet, az valahogy elfelejtésbe merül, mintha nem is létezett volna, pedig a szeretettel tudtok előre haladni a mindennapokban. És érezni azt, hogy fontos, hogy elmenj Atyád házába, részesülhessél a szentmisén, és ott magadhoz vehessed a Mennyből Alászállott Kenyeret, ami életet ad a mindennapokban, ami által tudod, hogy valahova tartozol, és valakit követhetsz, és valakitől várhatod, ha szükséged van a segítségnyújtásra.

De most lassan azt az időt élitek, hogy nincs szükségetek az Én Atyám házára, nincs szükségetek már egy szentmisén való részvételre, és nincs szükségetek erre a Mennyből Alászállott Kenyérre, a táplálékra, amely étel és ital, ami által megváltozhatsz, ami által érezd a szeretet jelenlétét és a kegyelem működését a mindennapokban. És amikor ezeket elzárod önmagadtól, és éled a saját kialakított életedet, és mikor problémád jelentkezik, fájdalom, bánat, nehézség a jelenlétedben és az életedben, akkor lehet, hogy felkeresed a Mennyei Atya házát, lehet, hogy előveszed még a fegyvert is, amit adtam nektek, a szentolvasót, és elkezdesz imádkozni, elkezded

másképp érezni talán az életet, de hogy imádkozol, és nem történik azonnal csoda a megváltásban, a segítségnyújtásban, akkor ismét oly hamar, néme-lyek, letérnek az útról, s azt mondják: „Hát hiába imádkozom, engem nem hallgat meg senki.”

Ez nem így működik.

Én, Jézus Krisztus Uratok Atyámmal együtt jelen vagyok, és ha Felém és Hozzám fordultok, segítséget nyújtok. De ez nem úgy van, hogy szinte kierőszakolom, most, ebben a pillanatban. Mert Én jelen voltam akkor is, Atyámmal együtt, mikor te lehet, hogy – mondhatjuk a ti szavatokkal – nagy ívben szinte elkerültél, nem kellett a szentmisén való részvétel, nem kellett a Mennyből Alászállott Kenyér, az étel és ital, nem kellett a kegyelem, a szeretet, a béke, az öröm, ami átölel, mert akkor úgy érezted, hogy megvan a te saját életed, az jó, amelyet kialakítottál, csak maradjon meg. De amikor nem marad meg ez az élet a mindennapjaitokban, és jelentkezik egy kisebb probléma, amit óriásinak veszel, és utána rádöbben: „Ó, hát nekem van egy rózsafüzérem, talán tudok imádkozni. Hát talán el is megyek még a templomba, és részt veszek egy szentmisén. S akkor várhatom a kegyelmeket.”

Várhatjuk, de az nem azonnal történik meg. Néha adtam egy tanítást ebben a részében is a kezdetekben, hogy ez is egy folyamat, és a folyamatban önmagatokat kell adni, és ha önmagadat adod, hiszel, és bízol, és reménykedsz, s a reményt soha nem engeded el szívedből, lelkedből, és a szeretetet megengeded, hogy működjön rajtad és benned, és részesülsz az étellel és az itallal, a Mennyből Alászállott Kenyérrel a mindennapjaidban, akkor megerősödsz, és tudod, hogy hogyan és miképpen alakítod ki életedet. És akkor tudsz hinni és bízni, hogy: „Igen, Uram, Te jelen vagy, és ha Hozzád fordulok, felajánlom kéréseimet, fohászaimat, türelmesen várom a segítségnyújtásodat, és az imáimban nem fáradok el, hanem tovább és tovább árasztom a Te Szentséges Szívedhez a felajánlásban, hogy a kegyelem elindulhasson felém, áradjon reám, és működhessen rajtam és bennem. És akkor tudom, hogyan kell kialakítani a mindennapi életet e nehéz időkben.”

Ne csak akkor keressetek a Mennyből Alászállott Kenyérben, amikor bajban érzitek magatokat, amikor úgy érzitek, fejetek fölött összecsaptak a hullámok, hanem akkor is, amikor talán úgy érzed, hogy „kiegyensúlyozott az életem e jelenlétemben, de Uram, nem fordulok el Tőled, megmaradok hű testvérednek, és követlek a mindennapokban, és felveszem minden nap a keresztemet, hogy lásd, hogy testvéred vagyok a meghívásban, a küldetésben és a követésben”.

Fontos, hogy ezek mind egyek legyenek a mindennapjaitokban. És akkor érzitek ennek a mai tanításnak is a mondanivalóját. Mert ugye Én, Jézus Krisztus Uratok, ahogy mondtam, nem csak azért jöttem a világba, amikor a szeretet ünnepén érzitek, hogy jelen van a szeretet, a Fény, a béke és az öröm, hanem azért is, hogy Én Önmagamot adom értetek, a ti megvál-

tásotokért, hogy a meghívásban és a küldetésben is felismerve Hozzám tartozatok, és éljünk együtt, és haladjunk együtt az élet-útpályán. És ehhez fontos és szükséges az Élő Kenyér a táplálékban, az Élő Bor a Vérben, a megerősítésben és a megtisztulásban, a mindennap jelenlétében.

Ennek reményében most árasztom reátok kiválasztott Mária testvérem által áldásomat, hogy töltsse el szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek, és érezzétek szívetekben a meghívást az ételhez és az italhoz, hogy részesülhessetek a Mennyből Alászállott Kenyérből, amely értetek adatott, hogy ti is testvéreimmé váljatok a mindennapokban.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok, a Szentlélek Fénye öleljen át, melegítsen fel, és adja meg számotokra a meghívást, hogy „a mindennapokban felismerhessük az Élő Kenyeret és az Élő Bort, amely étel, ital, a Mennyből Alászállott Táplálékunk”.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

Jézus Krisztus Urunk:

(...) E hónapban két fontos ünnepetek, amely segítséget nyújthat számotokra e nehéz időkben. Ne feledkezzetek el a Királynőről, aki közbenjárhat értetek, aki veletek együtt imádkozhat, és aki segítséget nyújthat számotokra. Bízni és reménykedni kell, hogy a Királynő a palástját kiterítette az Ő országára, hogy védelmet nyújthasson. De ezt a védelmet sokan és sokan szeretnék megszerezni. De ti, akik engesztelők vagytok, és imádkoztok, és bíztok a Királynő jelenlétében és segítségnyújtásában.

Egyre többet és többet imádkozzatok. Kérjétek a kegyelmeket országotokra, nemzetetekre, amelyben éltek, hisz Édesanya, a Királynő, e nemzet, amely Hozzá tartozik, és benne az alattvalók, akik ti vagytok, hogy ez az Édesanya a Királynőben közbenjáró legyen értetek.

Kérjétek országotok védőszentjét, hogy itt az idő az Ő segítségére is. Tekintsen az országra, eszközölje ki mindazt, amire szükség van, hogy egy kicsit megerősödve, haladva az igaz úton a mindennapokban.

Mert amíg ez a széthúzás, amíg ez a gyűlölet van, és nemcsak itt nálatok. Hát nézzétek, a világban mi van! Kiválasztott Mária testvér egyre sűrűbben kérdezi Tőlem:

– Uram! Még mindig kell szenvedni? Szükség van még a Golgotára?

Néha mutatok egy-két képet neki. Akkor megnyugszik, és ahogy ti mondjátok, szinte lehajtja a fejét, és azt mondja:

– Vállalom.

Bízni és reménykedni kell, amit nem szabad feladni. Sokan és sokan, akik azt mondjátok, hogy: „Én magyar vagyok. Itt élek, itt születtem.” De közben azt nézed, hogyan tudod a másikat megalázni, becsapni, kizsigerelni

megalázkodásával. És: „Csak én és én haladjak előre. Mit törődöm én a másik emberrel?”

Amíg csak ez a gondolat van, addig hogyan menjünk előre?

Hisz nézitek, Atyámnak is fájó, hogy néha hogyan és hogyan alakulnak itt lent az élet dolgai. Van jelen az ember, s van jelen az asszony. De most már lassan nem fogjátok tudni, hogy ki az ember, és ki az asszony. És mégis tapsolnak nekik.

Hát, amíg így élünk, addig hogyan haladjunk előre?

Bízzatok, reménykedjétek az Édesanya-, Királynőtökben, hogy amíg Ő jelen van, és ez a palást az ország felett van, védelmet áraszt nektek. Mert látjátok a támadásokból, látjátok a gyűlöletből, de azért még megvagytok. Néha úgy érzitek, hogy nagyon nehéz, de még nem voltatok olyan helyen, ahol tőletek sokkal nehezebben élnek. Ne mindig azt nézzétek, kinek mi je van, hanem azt, hogy „én boldog vagyok, hogy én alattvaló lehetek az Édesanya, Királynő országában”.

Jelen lévő testvérek:

Köszönjük szépen!